

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 lipca 2006 r.

w sprawie programu pomocy C 3/2006 wprowadzonego przez Luksemburg na rzecz spółek holdingowych „1929” oraz „miliardowych” spółek holdingowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 2956)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/940/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po zaproszeniu zainteresowanych stron do zgłaszania uwag zgodnie z cytowanymi powyżej przepisami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 1997 r. Rada przyjęła Kodeks postępowania w zakresie opodatkowania przedsiębiorstw mający na celu walkę ze szkodliwą konkurencją podatkową ⁽²⁾. W następstwie podjętych w ramach tego kodeksu zobowiązań Komisja wydała w 1998 r. obwieszczenie w sprawie stosowania reguł pomocy publicznej do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej ⁽³⁾, w którym podkreślała swoją determinację w rygorystycznym stosowaniu tych zasad oraz przestrzeganiu zasady równego traktowania. Niniejsza procedura wchodzi w zakres tego obwieszczenia.

I. PROCEDURA

- (2) W piśmie D/50716 z dnia 12 lutego 1999 r. Komisja zwróciła się do Luksemburga o wstępne informacje dotyczące „spółek zwolnionych z podatku na mocy ustawy z 1929 r.” Pismem A/32604 z dnia 26 marca 1999 r. władze Luksemburga dostarczyły Komisji opis systemu spółek udziałów finansowych zwolnionych z podatku (spółki holdingowe) z 1929 r. (zwanymi dalej „zwolnionymi holdingami 1929” zmienionego „ustawą z dnia 29 grudnia 1971 r.” oraz „ustawą z dnia 30 grudnia 1971 r.”).
- (3) Pismem D/53671 z dnia 5 lipca 2000 r. Komisja zwróciła się do Luksemburga o dodatkowe informacje dotyczące zwolnionych holdingów 1929, a w szczególności informacji dotyczących „ustawy z dnia 17 grudnia 1938 r. ustanawiającej system tzw. holdingów miliardowych” (zwanymi dalej „zwolnionymi holdingami miliardowymi”). W piśmie A/36150 z dnia 20 lipca 2000 r. władze Luksemburga dostarczyły dalszych żądanych informacji.

- (4) W piśmie D/51279 z dnia 26 marca 2001 r. Komisja zwróciła się o dodatkowe informacje, w tym w szczególności tekst ustaw ustanawiających systemy podatkowe na rzecz zwolnionych holdingów 1929 oraz zwolnionych holdingów miliardowych. W piśmie A/33928 z dnia 11 maja 2001 r. władze luksemburskie dostarczyły żądanych informacji.

- (5) Pismem D/50571 z dnia 11 lutego 2002 r. Komisja poinformowała władze luksemburskie, iż wstępnie uznała niniejszy środek za pomoc i poprosiła je do przedstawienia swoich uwag zgodnie z procedurą współpracy dotyczącą istniejących programów pomocy, ustanowioną na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 (obecnie art. 88) traktatu WE ⁽⁴⁾. W następstwie spotkania, które odbyło się w dniu 19 kwietnia 2002 r. pomiędzy Komisją a władzami luksemburskimi, władze luksemburskie dostarczyły wymagane informacje w piśmie A/33288 z dnia 2 maja 2002 r. Kolejne spotkanie pomiędzy wspomnianymi władzami a Komisją miało miejsce w dniu 17 października 2002 r.

- (6) Pismem A/51743 z dnia 9 marca 2004 r. Komisja zwróciła się od Luksemburga o aktualizację informacji dotyczących wspomnianego systemu i przekazania jej wszelkich nowych przepisów będących przedmiotem propozycji bądź już przyjętych, dotyczących opodatkowania zwolnionych holdingów 1929 w celu zamknięcia wstępnego postępowania wyjaśniającego w sprawie rzeczonoego systemu zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Pismem z dnia 6 maja 2004 r. Luksemburg udzielił Komisji żądanych informacji.

- (7) W dniu 15 września 2004 r. odbyło się trzecie spotkanie pomiędzy władzami Luksemburga a Komisją, podczas którego Komisja została poinformowana o pewnych kwestiach związanych z projektem ustawy nr 5231 zawierającym propozycje pewne zmiany w ustawie z dnia 31 lipca 1929 r. dotyczącej systemu podatkowego zwolnionych holdingów 1929.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 31.3.2006, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 2 z 6.1.1998, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 384 z 10.12.1998, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

- (8) W piśmie D/53536 z dnia 4 maja 2005 r. Komisja zwróciła się o przekazanie jej wszelkich informacji dotyczących zatwierdzenia w dniu 19 kwietnia 2005 r. projektu ustawy nr 5231 celem uzupełnienia wstępnej oceny wspomnianego systemu. W pismach z dnia 1 czerwca 2005 r. (A/34536) oraz z dnia 23 czerwca 2005 r. (A/35047) władze luksemburskie udzieliły Komisji żądanych informacji.
- (9) W piśmie z dnia 11 lipca 2005 r. (D/55311) Komisja poinformowała Luksemburg, że w swojej ocenie wstępnej uważa, iż wspomniany system (zmieniony w wyniku przyjęcia przez Parlament w dniu 19 kwietnia 2005 r. projektu ustawy nr 5231, obecnej ustawy z dnia 21 czerwca 2005 r. zmieniającej art. 1 ustawy z dnia 31 czerwca 1929 r. o systemie podatkowym spółek udziałów finansowych) stanowi rodzaj pomocy sprzeczny z zasadami wspólnego rynku.
- (10) W dniu 25 lipca 2005 r. miało miejsce czwarte spotkanie pomiędzy wspomnianymi władzami a Komisją, podczas którego zbadano akta sprawy szczególnie w świetle wniesionych zmian do wspomnianego systemu na mocy ustawy z dnia 21 czerwca 2005 r.
- (11) Pismem z dnia 28 lipca 2005 r. (D/55780) Komisja poinformowała Luksemburg o swojej wstępnej ocenie sprzecznej z zasadą wspólnego rynku rodzaju pomocy wynikającej z ustawy z dnia 31 lipca 1929 r., zmienionej ustawą z dnia 21 czerwca 2005 r. oraz zaprosiła Luksemburg do złożenia uwag zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.
- (12) Pismami z dnia 5 września 2005 r. (D/56729) oraz 19 września 2005 r. (D/57172) Komisja zwróciła się do władz luksemburskich z prośbą o przekazanie wymaganych uwag.
- (13) Z powodu braku odpowiedzi w przewidzianym terminie Komisja, w piśmie z dnia 25 listopada 2005 r.⁽⁵⁾, zaproponowała Luksemburgowi zastosowanie następujących właściwych środków na mocy art. 88 ust 1 traktatu:
- (a) odmówienie nadania przywileju luksemburskiego systemu spółek holdingowych 1929 każdemu nowemu wnioskodawcy w terminie 30 dni od daty przyjęcia niniejszych właściwych środków;
- (b) podjęcie wszelkich możliwych środków prawnych, administracyjnych i innych niezbędnych do zniesienia luksemburskiego systemu zwolnionych holdingów 1929 lub działań niezbędnych do likwidacji wszelkich kwestii związanych z pomocą, a wynikających z rozumienia art. 87 ust. 1 traktatu WE;
- (c) zawiadomienie o wszelkich planowanych zmianach w ramach powyższego punktu a) w systemie zwolnionych holdingów 1929 zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999;
- (d) złożenie publicznej deklaracji w okresie 30 dni począwszy od daty przyjęcia niniejszych właściwych środków, dotyczącej zawarcia niezbędnych zmian w ustawodawstwie podatkowym.
- (14) Równocześnie, w tym samym piśmie Komisja wezwała władze luksemburskie do pisemnego określenia w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania propozycji, ostatecznej daty zniesienia systemu, w przypadku kiedy Luksemburg, w myśl art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, jednoznacznie i bezwarunkowo przyjąłby całość właściwych środków. Komisja zaznaczyła, że w przeciwnym razie, w myśl postanowień art. 19 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, przystąpi do wszczęcia postępowania przewidzianego w jego art. 4 ust. 4.
- (15) W piśmie z dnia 9 grudnia 2005 r. (A/40451) Luksemburg poinformował Komisję, że odrzucił zaproponowane właściwe środki. Biorąc pod uwagę odmowę Luksemburga oraz zważywszy na uwagi przedstawione przez władze luksemburskie w cytowanym piśmie, Komisja zdecydowała wszcząć postępowanie przewidziane w art. 88 ust. 2 traktatu.
- (16) W pismach z dnia 9 lutego 2006 r. (SG D/200621) oraz z dnia 28 marca 2006 r. (SG D/201345) Komisja zawiadomiła Luksemburg o decyzji wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 traktatu jak też o sprostowaniu do tej decyzji.
- (17) Decyzja Komisji (w jej poprawionej wersji) została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽⁶⁾. W swojej decyzji Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag. W tym zakresie Komisja nie otrzymała żadnych uwag zainteresowanych osób trzecich.
- (18) W piśmie z dnia 13 kwietnia 2006 r. (A/32917) Luksemburg zgłosił swoje uwagi.
- (19) Dnia 6 lipca 2006 r. odbyło się dodatkowe spotkanie pomiędzy władzami luksemburskimi a Komisją, w trakcie którego wyżej wspomniane władze dostarczyły dodatkowych informacji dotyczących czynności finansowania holdingów 1929 oraz ich możliwych uzasadnionych oczekiwań odnośnie do przyszłego korzystania z systemu zwolnień w okresie przejściowym.

⁽⁵⁾ SG(2005) D/205866

⁽⁶⁾ Patrz: przypis 1.

II. OPIS ŚRODKA

- (20) Ustawa zasadnicza z dnia 31 lipca 1929 r. dotycząca zwolnień podatkowych dla holdingów wprowadziła instrument finansowy wspomagający podział zysków zgromadzonych przez spółki działające w ramach grupy międzynarodowej oraz pozwalający na uniknięcie wielokrotnego opodatkowania takich zysków przekazywanych holdingom-beneficjentom, a następnie ich udziałowcom. W 1937 r. w następstwie zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 31 lipca 1929 r., Luksemburg wprowadził dodatkowy status w zakresie zwolnienia od podatku miliardowych holdingów utworzonych z wkładu początkowego opłaconego kapitału akcyjnego w wysokości co najmniej miliarda franków luksemburskich (LUF). Luksemburg wprowadził ponadto system zwolnień z udziałów, z tytułu którego dywidendy, tantiemy, zyski kapitałowe oraz dochody z wyprzedazy akcji spółek, w których holding posiadał udziały nie są opodatkowane z zastrzeżeniem spełniania pewnych warunków. W rezultacie Luksemburg, poza ogólnym systemem zwolnień z udziałów, który wpisuje się w ramy prawa wspólnotowego (na przykład art. 166 ustawy o podatku dochodowym (UPD)) oraz stanowi transpozycję dyrektyw „spółki dominujące-zależne” i „odsetki-należności licencyjne”⁽⁷⁾, posiada również specyficzny system zwolnień podatkowych holdingów 1929 i holdingów miliardowych.
- (21) W myśl ustawy z dnia 31 lipca 1929 r. zwolnione holdingi 1929 nie podlegają żadnemu bezpośredniemu opodatkowaniu w Luksemburgu, między innymi takim podatkowi jak samorządowy podatek dochodowy, komunalny podatek handlowy⁽⁸⁾ oraz podatek od kapitału własnego⁽⁹⁾. Podlegają jednak podatkowi kapitałowym, takim jak podatek od nieruchomości⁽¹⁰⁾ oraz roczna opłata subskrypcyjna⁽¹¹⁾. Dywidendy, odsetki, tantiemy oraz zyski kapitałowe pobierane przez zwolnione holdingi 1929 nie podlegają więc opodatkowaniu w Luksemburgu. Wypłata dywidend, tantiem⁽¹²⁾ oraz odsetek przeprowadzana przez

zwolniony holding 1929 nie podlega żadnemu potrąceniu u źródła⁽¹³⁾. Wreszcie nie obowiązują żadne potrącenia u źródła w stosunku do odsetek wypłacanych za granicę zarówno przez zwolnione holdingi 1929, jak i inne przedsiębiorstwa luksemburskie, zatem odsetki pobierane przez miejscowe przedsiębiorstwa, niezwolnione z opodatkowania, są zawsze uważane za wpływy podlegające opodatkowaniu.

- (22) Należy zauważyć, że odsetki wypłacane przez zwolnione spółki holdingowe 1929 (jak też przez każdą inną spółkę luksemburską) osobom fizycznym – rzeczywistym beneficjentom w rozumieniu dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek⁽¹⁴⁾ – którzy są rezydentami danego państwa członkowskiego, podlegają w Luksemburgu potrąceniu u źródła określonego w niniejszej dyrektywie. Istnieje podobne odliczenie w wysokości 10 % podatku od odsetek wypłaconych osobom fizycznym-rezydentom, wprowadzone przez Luksemburg od 1 stycznia 2006 r., któremu podlegają odsetki wypłacane przez zwolnione spółki holdingowe 1229.
- (23) Zwolnione holdingi 1929 zostały wykluczone z dwustronnych konwencji o zapobieganiu podwójnemu opodatkowaniu i oszustwom podatkowym zawartym przez Luksemburg.
- (24) Odnośnie do opodatkowania kapitału zwolniony holding 1929 podlega opłacie skarbowej od emisji udziałów w wysokości 1 % od wkładów pieniężnych lub wniesienia aktywów⁽¹⁵⁾. Ponadto podlegają one rocznym opłatom subskrypcyjnym w wysokości 0,2 % wpłaconego kapitału akcyjnego i wartości agio emisyjnego, jakie zostało ustalone z datą zamknięcia poprzedniego roku budżetowego⁽¹⁶⁾. Zwolniony holding 1929 może pożyczyć fundusze od swoich udziałowców, banków i innych instytucji kredytowych, lub też może emitować obligacje. Zasady dotyczące niedokapitalizowania stosowane są w przypadku, kiedy dofinansowanie poprzez zadłużenie, a nie poprzez emisję akcji, przekracza pewne wskaźniki finansowe, celem

(7) Dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych Państw Członkowskich (Dz.U. L 225 z 20.8.1990, str. 6) zmieniona dyrektywą Rady 2003/123/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. oraz dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych Państw Członkowskich (Dz.U. L 157 z 26. 6.2003, str. 49).

(8) Spółki z siedzibą w Luksemburgu oraz stałe przedstawicielstwa spółek zagranicznych podlegają samorządowemu podatkowi dochodowemu, pobieranemu według maksymalnej stawki równej 22 % oraz komunalnemu podatkowi handlowemu pobieranemu według zmiennych, zależnych od danej komuny stawek, których średnia wysokość wynosi 7,5 %, a który obciąża dochód odpowiadający dochodowi brutto pomniejszonemu o wydatki, za wyjątkiem wydatków nie podlegających odpisowi, takich jak podatki bezpośrednio, ukryte wypłaty dywidend i tantiem.

(9) Względem spółek z siedzibą w Luksemburgu oraz stałych przedstawicielstw zagranicznych, Luksemburg stosuje podatek od kapitału własnego równy 0,5 %, pobierany od aktywów netto 1 stycznia każdego roku bądź od różnicy pomiędzy aktywami spółek wycenianymi według normalnej wartości rynkowej a ich zadłużeniem w stosunku do stron trzecich.

(10) Podatek gminny pobierany od wartości nieruchomości posiadanych przez przedsiębiorstwa.

(11) Podatek w wysokości 0,2 % od wartości wpłaconego kapitału akcyjnego oraz agio emisyjnego.

(12) Ponadto Luksemburg generalnie zniósł potrącenie podatku od tantiem począwszy od 1 stycznia 2004 (z wyłączeniem płatności za granicę).

(13) Dywidendy rozdzielane przez nie zwolnioną z opodatkowania spółkę podlegają potrąceniu u źródła w wysokości 20 % wypłacanej sumy brutto, (25 % jeśli koszt potrącenia jest opłacany przez wypłacającego), z wyjątkiem zastosowania dyrektywy 90/435/EWG lub w przypadku, kiedy chodzi o udziały kwalifikowane w rozumieniu art. 147 ustawy o podatku dochodowym. To potrącenie u źródła może zostać zmniejszone zgodnie z przepisami konwencji. Na ogół odsetki nie stanowią podstawy potrącenia u źródła, chyba, że zostały zakwalifikowane do dywidend ukrytych. Większość tantiem wypłacanych beneficjentom nie rezydującym podlega potrąceniu u źródła w wysokości 10 % (11,11 % w przypadku, kiedy koszt potrącenia jest pokrywany przez wypłacającego). Ostatnio Luksemburg przyjął w swoim ustawodawstwie podatkowym zwolnienie od podatku określone w dyrektywie 2003/49/WE. Wspomniane potrącenie u źródła może zostać zmniejszone lub zarzucone zgodnie z przepisami konwencji.

(14) Dz.U. L 157 z 26.6.2003, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

(15) Każdy wkład pieniężny lub rzeczowy do spółki luksemburskiej stanowi przedmiot opłaty skarbowej w wysokości 1 %.

(16) W przypadku, kiedy zwolniony holding 1929 rozdziela dywidendy przekraczające 10 % wpłaconego kapitału z datą zamknięcia roku budżetowego dystrybucji, opłata subskrypcyjna na kolejny rok budżetowy jest otrzymywana z szacowanej podstawy opodatkowania w wysokości dziesięciokrotności dywidendy, o której mowa.

uniknięcia nieopłacenia opłaty subskrypcyjnej. Wreszcie, tantiemy wypłacane członkom posiadającym status rezydenta lub nie-rezydentom rady nadzorczej, zarządowi lub biegłym rewidentom zwolnionego holdingu 1929 stanowią przedmiot potrącenia u źródła w wysokości 20 %.

Warunki

(25) W przeciwieństwie do przedsiębiorstw jednoosobowych, wspólnych przedsięwzięć kontraktowych nieposiadających statusu spółki, stałych przedstawicielstw i oddziałów lub agencji lokalnych spółek zagranicznych, jedynie spółki⁽¹⁷⁾ zarejestrowane w Luksemburgu mogą korzystać z systemu zwolnionych holdingów 1929. Wartość subskrybowanego kapitału zwolnionego holdingu 1929 jest zależna od formy wybranej spółki. Na mocy dekretu Wielkiego Księcia z dnia 29 lipca 1977 r., zwolniony holding 1929 musi posiadać całkowicie wpłacony kapitał akcyjny w wysokości co najmniej 24 000 euro.

(26) Spółki posiadające swą siedzibę w Luksemburgu mogą zostać zarejestrowane jako zwolnione holdingi 1929 pod warunkiem, że zajmują się jedynie nabywaniem, rozporządzaniem i podnoszeniem wartości każdej formy udziałów w innych spółkach luksemburskich lub zagranicznych, zwłaszcza przyznawaniem pożyczek, rozporządzaniem patentami i przyznawaniem licencji na prawach autorskie lub know-how spółkom, w których posiadają udziały. Zwolniony holding 1929 nie może prowadzić działalności przemysłowej na własne konto lub prowadzić ogólnie dostępnego przedsiębiorstwa handlowego. W przypadku, kiedy rozszerzy swoją działalność poza określony tu zakres, traci swój status i jest traktowana jako spółka handlowa podlegająca całkowitemu opodatkowaniu.

(27) Do dozwolonych działalności zwolnionych holdingów 1929 zalicza się w szczególności:

- a) nabywanie, przechowywanie, rozporządzanie i odsprzedaż udziałów kapitałowych każdej luksemburskiej lub zagranicznej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
- b) nabywanie, posiadanie, rozporządzanie i odsprzedaż obligacji, certyfikatów depozytowych i skryptów dłużnych luksemburskich lub zagranicznych;
- c) nabywanie, posiadanie, rozporządzanie i odsprzedaż udziałów finansowych w spółkach luksemburskich i zagranicznych;
- d) udzielanie pożyczek, kredytów lub gwarancji pod jakąkolwiek formą spółkom, w których holding posiada bezpośredni udział w kapitale. Aby zagwarantować wspomniane pożyczki wymagany jest minimalny udział w wysokości 25 % kapitału wspomnianych spółek;

- e) posiadanie złota lub weksli skarbowych związanych ze złotem;
- f) emisja obligacji lub certyfikatów depozytowych (notowanych na giełdzie lub w prywatnej subskrypcji);
- g) nabywanie i rozporządzanie patentami, ich wykorzystywanie przez udzielanie licencji swoim filiom i pobieranie zysków ze wspomnianych licencji (licencje mogą być również proponowane stronom trzecim, jednak bez możliwości ich odsprzedaży);
- h) rozporządzanie znakami towarowymi i licencjami jako uzupełnienie do rozporządzania patentami oraz ich wykorzystywanie poprzez pobieranie opłat od filii mogą również być wykonywane jednak jedynie w sposób dodatkowy;
- i) rozporządzanie udziałami w spółkach osobowych pod warunkiem, że zwolniony holding 1929 posiada część wpłaconego kapitału w wysokości minimum 1 240 000 euro oraz że jego odpowiedzialność finansowa będzie ograniczona do jego wkładu.

(28) Do działalności zakazanych zalicza się szczególnie:

- a) prowadzenie wszelkich rodzajów działalności przemysłowej lub handlowej lub świadczenie jakichkolwiek usług;
- b) prowadzenie ogólnie dostępnego przedsiębiorstwa handlowego;
- c) posiadanie na własność nieruchomości innych niż używane na swoje własne lokale;
- d) odpłatne świadczenie czynności agencji, banku lub zarządcy dla jakiegokolwiek spółki z wyłączeniem filii;
- e) emisja krótko- lub średnioterminowych bonów skarbowych;
- f) udzielanie pożyczek, kredytów lub gwarancji w jakiegokolwiek formie, jakiegokolwiek innej jednostce niż swoim filiom;
- g) nabywanie praw własności intelektualnej innych niż patentowe;
- h) bezpośredni udział w interesach swoich filii.

(29) Zwolnione holdingi 1929 podlegają nadzorowi Administration luxembourgeoise de l'enregistrement et des domaines, która uprawniona jest do kontroli ich ksiąg, jednak wyłącznie w celu sprawdzenia czy wykonywana przez wspomniane holdingi działalność przestrzega ograniczeń określonych przez ustawodawstwo z 1929 r.

⁽¹⁷⁾ Dotyczy spółek akcyjnych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, spółek komandytowo-akcyjnych oraz spółdzielni.

Zwolnione holdingi „miliardowe”

- (30) Pośród zwolnionych holdingów 1929 istnieje specyficzna forma holdingów, mianowicie zwolniony holding „miliardowy”. Może on zostać założony albo poprzez wkład w akcjach spółek zagranicznych, albo poprzez złożenie wpłaconego kapitału akcyjnego i rezerw w wysokości minimum 24 milionów euro (1 miliard LUF). Zwolnione holdingi „miliardowe” mają możliwość wyboru systemu podatkowego, w ramach którego opłata subskrypcyjna zostaje zastąpiona przez podatek zwany „podatkiem dochodowym”. Zgodnie z dekretem Wielkiego Księcia z 1937 r. w sprawie zwolnionych holdingów miliardowych, podatek od przychodów pobierany jest od odsetek wypłacanych właścicielom obligacji i papierów wartościowych, od dywidend wypłacanych akcjonariuszom oraz od tantiem płaconym zarządowi, biegłym rewidentom oraz syndykom takiej spółki.
- (31) W przypadku gdy całkowita kwota odsetek wypłacanych właścicielom obligacji lub papierów wartościowych za dany rok budżetowy wynosi przynajmniej 2,4 miliony euro, podatek jest naliczany według określonej skali, między innymi 3 % od zapłaconych odsetek, 1,8 % od dywidend, tantiem i wynagrodzeń do wysokości całkowitej wypłaconej sumy 1,2 miliona euro oraz 0,1 % sumy od dywidend, tantiem i wynagrodzeń przekraczających ten próg. W przypadku gdy całkowita kwota odsetek wypłacanych właścicielom obligacji lub papierów wartościowych za dany rok budżetowy jest niższa niż 2,4 miliony euro, podatek jest naliczany według skali, która zakłada między innymi 3 % od zapłaconych odsetek, 3 % od dywidend, tantiem i wynagrodzeń do wysokości różnicy między 2,4 milionami euro a całkowitą kwotą wypłaconych odsetek, 1,8 % od części dywidend przekraczających ten próg do wysokości sumy 1,2 miliona euro oraz 0,1 % sumy dywidend, tantiem i pozostałych wynagrodzeń przekraczających ten próg. Zwolnione holdingi „miliardowe” nie podlegają więc zwyczajowym zasadom dotyczącym niedokapitalizowania stosowanych dla opłaty subskrypcyjnej i nie stosuje się żadnego potrącenia u źródła dla tantiem i wynagrodzeń.
- (32) Do dozwolonych działalności zwolnionych holdingów „miliardowych” zalicza się w szczególności:
- dostarczanie pomocy finansowej każdej spółce, nad którą sprawuje on bezpośrednią bądź pośrednią rzeczywistą kontrolę;
 - dostarczanie pomocy finansowej każdej spółce, w której kontrolowane przez nią spółki posiadają udział w wysokości minimum 25 % i z którą utrzymuje trwałe więzi gospodarcze;
 - dostarczanie pomocy finansowej filiom rzeczywiście kontrolowanym przez spółki, w których posiada on udział w wysokości 25 %.

Zwolnione holdingi finansowe

- (33) Opisane zwolnienie podatkowe zostało rozszerzone, pod pewnymi warunkami, na „zwolnione holdingi finansowe”,

które stanowią poddział zwolnionych holdingów 1929. Odpowiadają one za finansowanie działalności filii danej grupy spółek lub spółek stowarzyszonych. W związku z tym, dana spółka jest uważana za część grupy, jeżeli posługuje się tą samą wspólną nazwą, stanowiąca symbol wzajemnej zależności lub jeśli spółki tej samej grupy posiadają istotny udział (minimum 25 %) w ich kapitale akcyjnym oraz utrzymują między sobą trwałe więzi gospodarcze.

- (34) Podobnie jak zwolnione holdingi „miliardowe”, zwolnione holdingi finansowe mogą prowadzić większą liczbę działalności niż zwolniony holding 1929, jeżeli chodzi o wewnętrzne finansowanie grupy. Podczas gdy zwolnione holdingi 1929 mają możliwość finansowania jedynie spółek, w których posiadają bezpośredni udział, to zwolnione holdingi finansowe mają możliwość przyznawania pożyczek każdej spółce, która jest członkiem ich grupy. Do dozwolonych działalności zwolnionych holdingów finansowych zalicza się w szczególności:
- finansowanie pozostałych członków grupy poprzez udzielanie pożyczek spółkom, w których nie posiadają bezpośredniego udziału, a dodatkowo spółkom, w którym takie udziały posiadają;
 - emisja obligacji, z których dochód jest wykorzystany do finansowania działalności każdego innego członka grupy;
 - dyskontowanie faktur jako spółka factoringowa wewnątrz grupy;
 - przyjmowanie depozytów pieniężnych od spółek grupy w celu udzielenia kredytów innym spółkom.

Zmiany prawne w systemie zwolnionych holdingów 1929

- (35) W dniu 6 listopada 2003 r., rząd luksemburski przedłożył do Parlamentu projekt ustawy nr 5231 wnoszącej zmianę ustawy z dnia 31 lipca 1929 r. dotyczącej systemu zwolnionych holdingów 1929. Podczas posiedzenia w dniu 19 kwietnia 2003 r., Parlament luksemburski przyjął wspomniany projekt ustawy z pewnymi zmianami. Nowa ustawa została ogłoszona dnia 21 czerwca 2005 r. i opublikowana w Dzienniku Urzędowym Wielkiego Księstwa Luksemburga w dniu 22 czerwca 2005 r. Ustawa z dnia 21 czerwca 2005 r. weszła w życie z dniem 1 lipca 2005 r.
- (36) W myśl tej ustawy, holdingi otrzymujące minimum 5 % całości dywidend rozdyskrebowanych w ciągu roku budżetowego przez spółki nie posiadające statusu rezydenta i nie podlegające podatkowi dochodowemu porównywalnemu do luksemburskiego podatku dochodowego, tracą status zwolnionego holdingu 1929 i stają się spółkami podlegającymi systemowi podatkowemu prawa wspólnotowego. Dokumenty parlamentarne dołączone do projektu

wyjaśniają, że aby dany podatek dochodowy został uznany za porównywalny do luksemburskiego podatku dochodowego, musi być naliczony według stawki minimum 11 % (to znaczy 50 % luksemburskiego podatku dochodowego od osób prawnych), a jego podstawa musi być podobna do tej stosowanej w Luksemburgu.

(37) Z komentarzy dołączonych do wspomnianej ustawy wynika, że zmiany te zostały przyjęte w celu dostosowania systemu podatkowego holdingów 1929 do zaleceń przedstawionych władzom luksemburskim w dniu 3 czerwca 2003 r. przez Radę w ramach oceny prowadzonej na podstawie Kodeksu postępowania dotyczącego systemu podatkowego przedsiębiorstw. Z tego względu, nowa ustawa wprowadziła więc system przejściowy utrzymujący dotychczasowe przywileje dla spółek posiadających status zwolnionych holdingów 1929 lub holdingów „miliardowych”, od daty jej wejścia w życie, aż do 1 stycznia 2011 r.

III. PODSTAWY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

(38) W swojej decyzji z dnia 9 lutego 2006 r., Komisja w streszczeniu uznała, że system zwolnionych holdingów 1929 stanowił pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu. Według Komisji, system ten jedynie wspomnianym holdingom nadaje faktycznie wiele korzyści ekonomicznych polegających na zwolnieniu z podatku dochodowego od osób prawnych, podatku potrącanego u źródła, podatku od kapitału własnego i nieruchomości. Powyższe korzyści przekładają się na redukcję zobowiązań z tytułu opodatkowania wobec luksemburskiego Skarbu Państwa, z korzyścią dla spółek holdingowych i grup gospodarczych, do których one należą.

(39) Według Komisji, istnienie powyższych korzyści oznacza zaangażowanie środków z zasobów państwowych równoważnych ze stratą zasobów podatkowych dla luksemburskiego Skarbu Państwa. System jest selektywny, gdyż korzystać z niego mogą jedynie spółki holdingowe zajmujące się określoną działalnością, mianowicie działalnością finansowania, zarządzania, przyznawania licencji i skarbową. System ogranicza się również do działalności wewnątrzgrupowej, gdyż beneficjenci, by móc korzystać z systemu, muszą prowadzić działalność w obrębie struktury grupowej. A zatem nie jest on dostępny dla wszystkich przedsiębiorstw, ale jedynie tych, które formują się w obrębie grupy, tworząc holding finansowy w Luksemburgu przeznaczony wyłącznie do prowadzenia określonej działalności, takiej jak finansowanie, zarządzanie udziałami, koordynacja oraz koncesjonowanie licencji i patentów.

(40) W swojej decyzji wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja uznała, że korzyść ta stanowi zakłócenie konkurencji oraz wpływa na handel między państwami członkowskimi, gdyż typowa działalność finansowa i zarządzanie prowadzone przez zwolnione spółki holdingowe 1929 ma zazwyczaj miejsce na rynkach międzynarodowych o intensywnej konkurencji. W tym kontekście konkurencja ulega zakłóceniu, gdyż zwolnione

spółki holdingowe 1929 są uprzywilejowane w stosunku do niezależnych dostawców usług i pośredników finansowych, mianowicie banków i firm zajmujących się klasycznym doradztwem. Wpływa również na handel, ponieważ korzyści z systemu zwolnionych holdingów 1929 dostępne są jedynie dla holdingów wykonujących pewien rodzajów usług finansowych o charakterze przede wszystkim transgranicznym.

(41) Żadne z odstępstw przewidzianych w art. 87 ust. 2 i 3 nie ma zastosowania, gdyż środek stanowi pomoc operacyjną niezwiązaną z realizacją konkretnych projektów oraz obniża jedynie bieżące wydatki beneficjenta, nie przyczyniając się do osiągnięcia żadnego celu wspólnotowego.

(42) Komisja stwierdza ponadto, że istniejąca pomoc stanowi pomoc w rozumieniu art. 1 lit. b) pkt i) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999. Komisja stwierdza dalej, że istniejąca pomoc stanowi pomoc w rozumieniu art. 1 lit. b) pkt i) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999. W związku z tym modyfikacje wniesione przez ustawę z 2005 r. zmieniającą system zwolnionych holdingów 1929 nie wpływają na istniejący charakter pomocy z uwagi na pozostawienie niezmiennych korzyści przyznawanych przez system wraz z ograniczeniem liczby beneficjentów do tych, którzy nie korzystają z pewnych dywidend, podlegających obniżonemu opodatkowaniu poza granicami Luksemburga.

(43) W ramach wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego, Komisja wezwała władze luksemburskie do przedłożenia wszelkich użytecznych informacji celem oceny wpływu systemu, o którym mowa na wymianę handlową, zwłaszcza w sektorze usług finansowych. Równocześnie wezwała Luksemburg oraz strony zainteresowane do przedstawienia swoich uwag dotyczących ewentualnego wystąpienia uzasadnionych oczekiwań beneficjentów związanych z zastosowaniem środków przejściowych, przy założeniu zażądania zniesienia systemu, o którym mowa.

IV. UWAGI WŁADZ LUKSEMBURSKICH ORAZ STRON TRZECICH

(44) Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła formalnie uwag po publikacji decyzji Komisji w dniu 9 lutego 2006 r. w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁸⁾. Wielu przedstawicieli zwolnionych spółek holdingowych 1929 nawiązywało nieformalny kontakt z Komisją w celach informacyjnych, w szczególności na temat skutków prawnych dotyczących osób prywatnych, wynikających z wszczęcia przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego na mocy art. 88 ust. 2 traktatu oraz na temat legalności zwolnień podatkowych, których byli beneficjentami.

(45) Władze luksemburskie przedstawiły swoje uwagi w piśmie z dnia 13 kwietnia 2006 r. Władze te wyraziły swój sprzeciw w związku z zakwalifikowaniem systemu zwolnień na rzecz spółek holdingowych 1929 jako pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu. Luksemburg nie

⁽¹⁸⁾ Patrz: przypis 1.

przedstawił swoich uwag na temat zgodności systemu wspomnianych zwolnień podatkowych z regułami wspólnego rynku.

(46) Pismem z dnia 13 kwietnia 2006 r., Luksemburg odmówił również dostarczenia jakiegokolwiek użytecznej informacji do oceny wspomnianego środka oraz jego skutków na konkurencję i wymiany handlowe, w szczególności w sektorach usług finansowych, działalności wewnątrzgrupowych oraz zarządzaniu prawami nienamacalnymi. Nie została przekazana żadna informacja dotycząca inwestycji prowadzonych przez zwolnione holdingi 1929, podobnie jak nie przekazano listy zwolnionych spółek holdingowych. W tej kwestii, władze luksemburskie stwierdziły, że zwolnione spółki holdingowe 1929 nie stanowiły przedmiotu umowy administracyjnej, a więc niemożliwym jest sporządzenie listy takich spółek.

(47) Wreszcie, ponieważ istniały możliwe uzasadnione oczekiwania beneficjentów systemu zwolnień usprawiedliwiające zastosowanie środków przejściowych przy założeniu negatywnej decyzji końcowej, władze luksemburskie zauważyły, że ewentualne zniesienie systemu zwolnionych holdingów 1929 miałyby określony wpływ na system podatkowy Luksemburga, wymagający ochrony zaufania podmiotów działających w jego ramach. Podmioty te nie mogły bowiem spodziewać się, że dany status prawny zostanie zniesiony „z dnia na dzień”.

(48) Zasadniczo w swoim piśmie z dnia 13 kwietnia 2006 r., władze luksemburskie kwestionują zakwalifikowanie systemu podatkowego, o którym mowa, jako pomocy państwa.

(49) Po pierwsze, system zwolnionych holdingów 1929 nie przyznawał korzyści w porównaniu z prawem wspólnotowym dotyczącym opodatkowania spółek holdingowych. Miał na celu jedynie uniknięcie wielokrotnego obciążenia podatkowego związanego z zyskami rozdzielanymi przez spółki operacyjne. Przy braku wspomnianego systemu zwolnień, zwolnione holdingi 1929 byłyby w karane w sensie podatkowym, raz opodatkowane zyski jednego przedsiębiorstwa operacyjnego (jako jego zysk) zostałyby opodatkowane po raz drugi w trakcie ich dystrybucji jako wpływy z tytułu udziału w spółce holdingowej, a następnie w przypadku kolejnego podziału – opodatkowane jako dywidendy akcjonariuszy holdingu.

(50) Po drugie, według władz luksemburskich, system zwolnionych holdingów 1929 nie był selektywny, a więc nie zakłócał konkurencji i nie miał negatywnego wpływu na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi. Wszystkie przedsiębiorstwa znajdujące się w podobnych okolicznościach faktycznych i prawnych, w szczególności dotyczące nabywania udziałów i podnoszenia wartości posiadanych udziałów w kontrolowanych spółkach, mogły być beneficjentem wspomnianego systemu.

(51) W końcu, system zwolnionych holdingów 1929 nie był w stanie zakłócić konkurencji i wymiany handlowej

wewnątrz Wspólnoty, ponieważ korzystające z niego holdingi były wyłącznie beneficjentami dochodów pasywnych i nie znajdowały się w sytuacji porównywalnej do pozostałych operatorów działających jako usługodawcy niezależni. W każdym wypadku Komisja nie mogłaby wykazać, że omawiany system wpływa na umocnienie pozycji zwolnionych holdingów 1929 względem pozycji holdingów innego typu.

V. OCENA SYSTEMU

(52) W myśl art. 87 ust. 1 traktatu, *„wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”*.

Charakter pomocy systemu

(53) Komisja uważnie zbadała system zwolnionych holdingów 1929 w świetle uwag dostarczonych przez władze luksemburskie. Liczne sformułowane zastrzeżenia nie pozwoliły Komisji na zmianę jej wstępnej oceny, w której uznała, że korzyści podatkowe przyznane przez ten system określonym spółkom stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu.

(54) Należy przypomnieć, że uznanie za środek krajowy pomocy państwa zakłada spełnienie kolejnych warunków, mianowicie: 1) wspomniany środek przyznaje daną korzyść, 2) korzyść ta jest przyznawana za pośrednictwem zasobów państwa, 3) korzyść ta jest selektywna oraz 4) dany środek zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji i może mieć negatywny wpływ na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi⁽¹⁹⁾.

(55) W bieżącej sprawie Komisja uznała zasadniczo, że ustawa z 1929 r. przyznaje korzyści podatkowe, które nie ograniczają się do wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów otrzymanych przez inne spółki holdingowe w Luksemburgu, a mianowicie tych które zasadniczo podlegają opodatkowaniu, ale które objęto redukcją opodatkowania w związku z już zapłaconymi podatkami czy to w Luksemburgu, czy za granicą.

(56) W tym kontekście Komisja uważa, że system przyznaje wiele korzyści podatkowych stanowiących odstępstwo od prawa wspólnotowego oraz że wspomniane przywileje faworyzują określone przedsiębiorstwa prowadzące ograniczoną liczbę działalności na terenie Luksemburga, związanych głównie z dziedziną finansową. W związku z tym system cechuje charakter selektywny. Ze względu na wagę przytoczonych przez Luksemburg zastrzeżeń, Komisja uznaje za stosowne przedstawienie dokładnych powodów pozwalających stwierdzić, że uprzednio opisany system spełnia łącznie warunki wymienione w motywie (53).

⁽¹⁹⁾ Patrz: na przykład Wyrok Trybunału z dnia 10 stycznia 2006 r. w sprawie C-222/04 Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze, dotychczas niepublikowany w Zb. Orz., pkt 129.

Istnienie korzyści

- (57) W swoich uwagach z dnia 13 kwietnia 2006 r. Luksemburg przyznał, że system opodatkowania zwolnionych holdingów 1929 stanowił ogólny system podatkowy stosowany względem spółek otrzymujących jedynie dochody pasywne opodatkowane już w momencie ich wygenerowania, niezależnie od ich wielkości, sektora działalności i formy prawnej. Równocześnie Luksemburg stwierdził, że system był uzasadniony ogólną ekonomią podatkowego systemu luksemburskiego, który ma na celu zapobieżenie podwójnemu opodatkowaniu, ponieważ spółki całkowicie podlegające opodatkowaniu mają dostęp do innych porównywalnych form zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu. W szczególności, dla Luksemburga system nie przynosiłby korzyści z dwóch zasadniczych powodów.
- (58) Po pierwsze, system opodatkowania spółek w Luksemburgu przewidywał wiele systemów, stosowanych alternatywnie w porównywalnych sytuacjach i dostępnych dla wszystkich podmiotów, traktowanych na równi. Taki system nie mógł więc zawierać korzyści w myśl art. 87 ust. 1 traktatu, tak jak to przyznał Trybunał w wyroku *Banks'a* ⁽²⁰⁾. W wyroku tym Trybunał uznał bowiem, że nie można mówić o pomocy, kiedy różne formuły opodatkowania, przynoszące ewentualne korzyści zależnie od wyboru rzeczywiście dokonanego przez podmioty gospodarcze, dostępne są dla ogółu podmiotów, bez dyskryminacji.
- (59) Po drugie, według władz luksemburskich, ocena obciążenia podatkowego jakiemu podlegają zwolnione holdingi 1929 powinna zostać przeprowadzona z uwzględnieniem ogółu czynników zarówno korzystnych, jak i niekorzystnych tego systemu. Tymczasem jednak Komisja wyraźnie zignorowała tę kwestię. W związku z tym władze luksemburskie przytoczyły dostarczone w ich piśmie z dnia 13 kwietnia 2006 r. trzy przykłady zwolnionych holdingów 1929, które zostały poszkodowane przez zastosowanie wspomnianego systemu w stosunku do holdingów opodatkowanych.
- (60) Komisja nie podziela wniosków władz luksemburskich. W rzeczywistości bowiem, w przeciwieństwie do tego co utrzymują, wspomniany system cechuje się licznymi zwolnieniami podatkowymi, zwłaszcza z tytułu podatku dochodowego, komunalnego podatku handlowego oraz podatku od kapitału własnego. Zwolnienia te naruszają zasadę opodatkowania wspomnianych spółek. Ponadto, odstępstwa te nie mają na celu zwykłego uniknięcia wielokrotnego opodatkowania dochodów, ale odciążenie od niektórych podatków pewnych rodzajów działalności gospodarczych określonych przez ustawę z dnia 31 lipca 1929 r., a wykonywanych przez zwolnione spółki holdingowe.
- (61) Jeżeli prawdą jest, że system zwolnień z 1929 r., z którego korzystają zwolnione spółki holdingowe, nie dotyczy całości podatków, którym spółki luksemburskie zasadniczo podlegają ⁽²¹⁾, to jednak pozostaje faktem, że niniejsza procedura ograniczona jest do stwierdzonych odstępstw podatkowych i dotyczy wielu podatków od osób fizycznych w stosunku do których zostało przyznane zwolnienie ⁽²²⁾.

Przy podatkach bezpośrednich, w szczególności przy podatku dochodowym, komunalnym podatku handlowym oraz podatku od kapitału własnego (podatek majątkowy) zwolnienie, z którego korzystają holdingi 1929 jest całkowite.

- (62) W związku z powyższym, Komisja przyznaje, że zwolnione holdingi 1929 podlegają obowiązkowi podatku od nieruchomości zgodnie z ustawą z dnia 1 grudnia 1936 r. oraz że wspomniane holdingi nie czerpią korzyści z tego tytułu, w przeciwieństwie do tego, co utrzymywała w swojej decyzji z dnia 9 lutego 2006 r.
- (63) W sprawie zwolnienia z podatku dochodowego oraz komunalnego podatku handlowego, wyłączenie zwolnionych holdingów 1929 z obowiązku opodatkowania dochodów z udziałów (dywidendy oraz zyski kapitałowe) dalece wybiega poza zwolnienie udziałów przyznane na dywidendy i zyski kapitałowe realizowane przez niezwolnione spółki holdingowe celem ich ochrony przed podwójnym opodatkowaniem. Przede wszystkim zwolnione holdingi 1929 zwolnione są z tych obciążeń niezależnie od faktu spełnienia warunków pozwalających na skorzystanie ze wspólnotowego systemu zwolnień dotyczącego unikania podwójnego opodatkowania ⁽²³⁾. W przeciwieństwie do spółek opodatkowanych korzystają więc z tych zwolnień automatycznie. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Komisja uznaje, że wspomniane zwolnienie przynosi zwolnionym holdingom 1929 korzyść, wpływając na zmniejszenie obciążenia, jakim podlega normalnie ich budżet ⁽²⁴⁾.
- (64) Dodatkowo, odnośnie do podatku dochodowego oraz komunalnego podatku handlowego, Komisja pragnie dodać, że odsetki oraz tantiemy otrzymywane przez zwolnione holdingi 1929 są z nich całkowicie zwolnione, przeciwnie niż w systemie opodatkowania wynikającym z prawa wspólnotowego stosowanym względem pozostałych holdingów finansowych działających na terenie Luksemburga. Zwolnienie to nie może być jednak uzasadnione wolą zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu tych dochodów, szczególnie w przypadku, kiedy odpowiednio odpłaty są odliczane z góry przez tych, którzy im podlegają. Zwolnienie tych dochodów na mocy ustawy z dnia 31 lipca 1929 r. stanowi więc odstępstwo i przeczy zasadzie, wedle której wypłaty odsetek oraz tantiem podlegają, przynajmniej jednorazowemu, podatkowi dochodowemu. W związku z faktem, iż zwolnienie to stanowi odstępstwo, Komisja uznaje, że zwolnione holdingi 1929 korzystały również i w tym przypadku ze zmniejszeń obciążeń, jakim podlega normalnie ich budżet.
- (65) Odnośnie do potrąceń u źródła od wypłaconego zysku, dywidend oraz tantiem wypłacanych przez zwolnione holdingi 1929, Komisja stwierdza, że wspomniane holdingi nie podlegają na terenie Luksemburga potrąceniu u źródła dotyczącego wypłat na rzecz beneficjentów nieposiadają-

⁽²⁰⁾ Wyrok Trybunału z dnia 20 września 2001 r. w sprawie C-390/98, *H.J. Banks/The Coal Authority*, Zb. Orz. str. I-6117, pkt 49 i 50.

⁽²¹⁾ Zwolnione holdingi 1929 nie są jednak zwolnione z płacenia podatków pośrednich, takich jak odpłaty skarbowe od emisji udziałów, odpłaty rejestracyjne oraz VAT.

⁽²²⁾ Dla niniejszej procedury, na przykład podatki realne oparte na rodzaju dokonanych transakcji nie mają w tym zakresie znaczenia.

⁽²³⁾ Pkt 46-54 decyzji Komisji z dnia 9 lutego 2006 r.

⁽²⁴⁾ Patrz: na przykład wyrok Trybunału z dnia 15 marca 1994 r. w sprawie C-387/92 *Banco Exterior de España*, Zb. Orz. str. I-877, pkt 14.

cych statusu rezydenta, stosowanemu normalnie, również w przypadku dotyczącym holdingów „miliardowych”, jako potrącenie od tantiem. Na tej podstawie Komisja uznaje, że zwolnione holdingi 1929 korzystają również, przy takim założeniu, ze zmniejszenia obciążeń, jakim podlega normalnie ich budżet.

- (66) Zakładając nawet, że to zwolnienie u źródła bezpośrednio faworyzuje beneficjentów dochodów, a pośrednio jedynie zwolnione holdingi 1929, Komisja uznaje, że w efekcie bardziej zmniejsza to obciążenia tych ostatnich, którym normalnie podlegać muszą opodatkowane spółki dystrybucyjne w Luksemburgu. Ocena ta jest poparta faktem, że w przypadku zastosowania potrącenia u źródła stawka opodatkowania jest wyższa, jeżeli obciąża dystrybutora i że w takiej sytuacji nie jest on prawnie zobowiązany do przerzucenia opodatkowania na beneficjenta zysków. Ponadto, zwolnione holdingi 1929 posiadają pośrednią korzyść wynikającą z łatwiejszego dostępu do kapitału ryzyka/kapitału dłużnego związanego ze zwiększonym dochodem wynikającym z tego zwolnienia, z którego korzystają inwestorzy.
- (67) Wreszcie, zwolnione holdingi 1929 nie podlegają podatkowi od kapitału własnego stosowanemu względem spółek opodatkowanych w Luksemburgu. Nawet przy założeniu, że zwolnienie to miałyby ograniczone znaczenie ekonomiczne, nie zmienia to faktu, że zmniejsza ono obciążenie, któremu podlegają normalnie spółki w Luksemburgu.
- (68) W związku z powyższym według Komisji wspomniane korzyści są środkami stanowiącymi odstępstwo, które faworyzuje określone przedsiębiorstwa względem innych przedsiębiorstw, które ze względu na cel przyświecający wspomnianemu systemowi, mianowicie zapobieganie wielokrotnemu opodatkowaniu, znajdują się w porównywalnych okolicznościach faktycznych i prawnych. Komisja uważa, że odniesienie władz luksemburskich do wyroku *Banks'a* jest w tym kontekście bezprzedmiotowe. We wspomnianej sprawie bowiem, żadna spośród wielu możliwych do zastosowania formuł nie wydawała się z góry korzystniejsza. Tymczasem w omawianej sprawie należy przyznać, że zwolnienie z opodatkowania jest z zasady korzystniejsze niż opodatkowanie dochodów. Komisja wnioskuje z tego, że zwolnione holdingi 1929 korzystają w sposób pewny i nieprzypadkowy ze zmniejszenia obciążeń, jakim podlega normalnie ich budżet.
- (69) Przytoczone przez władze luksemburskie w ich piśmie z dnia 13 kwietnia 2006 r. trzy przykłady nie mogą podważyć ustaleń, według których sporny system dostarcza korzyści stanowiących odstępstwo od podatkowego prawa wspólnotowego, nieuzasadnionych charakterem systemu podatkowego Luksemburga. Z jednej strony bowiem, chodzi o przypadki, które nie pokazują rzeczywistego wykorzystania systemu przez zwolnione holdingi 1929. Z drugiej strony, wspomniane przykłady dotyczą wyłącznie sytuacji, w których system prawa wspólnotowego przyznaje już całkowite zwolnienie z podatku od dochodów.

Luksemburg nie bierze jednak pod uwagę sytuacji, w których zwolnienie nie jest przyznawane przez prawo wspólnotowe, podczas gdy, jak to zostało wcześniej stwierdzone, jedynie w takich sytuacjach wspomniany system pozwala swoim beneficjentom zachować specyficzne korzyści względem systemu prawa wspólnotowego

- (70) Komisja uznaje więc, że nie należy uwzględniać ogółu stosowanych podatków bezpośrednich i pośrednich celem stwierdzenia czy istnieje rzeczywista podatkowa korzyść przyznawana zwolnionym holdingom 1929, jako że istnienie takiej korzyści zostało już wyczerpująco wykazane. Ponadto Komisja stwierdza, że wykonanie takiej analizy nie byłoby możliwe ze względu na nieokreśloną liczbę możliwych sytuacji, które należałoby uwzględnić.
- (71) W konkluzji, Komisja stwierdza, że wspomniany system stanowi korzyść przyznawaną zwolnionym holdingom 1929.

Selektywność

- (72) Należy przypomnieć, że specyfika środka państwowego, mianowicie jego selektywny charakter, stanowi jeden z niezbędnych elementów pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu. Z tego względu należy zbadać czy wspomniany system podatkowy pociąga za sobą korzyści dostępne wyłącznie dla niektórych przedsiębiorstw lub niektórych sektorów działalności⁽²⁵⁾. W omawianym przypadku, według władz luksemburskich, system zwolnionych holdingów 1929 nie był selektywny, ponieważ wszystkie przedsiębiorstwa znajdujące się w podobnych okolicznościach, mianowicie zajmujące się wyłącznie działalnością zarządzania i podnoszenia wartości udziałów posiadanych w kontrolowanych spółkach oraz ściąganiem dochodów pochodzących z tych działalności, mogły z niego korzystać.
- (73) Komisja podziela zdanie władz luksemburskich, według którego selektywność środka, taka jak zwolnienie podatkowe dla działalności holdingów powinna koniecznie zostać oceniona w odniesieniu do sytuacji porównywalnych⁽²⁶⁾. Komisja uważa jednak, że w omawianym przypadku, tytułem porównania, powinny zostać wzięte pod uwagę spółki otrzymujące dochody porównywalne do dochodów zwolnionych holdingów 1929. Komisja zauważa jednak, że spośród spółek luksemburskich, jedynie zwolnione holdingi 1929 są całkowicie zwolnione z opodatkowania od całości dochodów jakie otrzymują i to niezależnie od z góry już ewentualnie opłaconego podatku od ich dochodów przez spółki, w których posiadają udziały.
- (74) W związku z powyższym Komisja jest zmuszona stwierdzić, że taki system zwolnień jest selektywny, ponieważ faworyzuje niektóre przedsiębiorstwa prowadzące wyłącz-

⁽²⁵⁾ Patrz: Wyrok Trybunału z dnia 26 września 1996 r. w sprawie C-241/94 Francja przeciwko Komisji, Zb. Orz. str. I-4551, pkt 24 oraz Wyrok Trybunału z dnia 1 grudnia 1998 r. w sprawie C-200/97 Ecotrade, Zb. Orz. str. I-7907, pkt 40,41. Zob. również podobnie wyrok Trybunału z dnia 29 września 2000 r. w sprawie T-55/99 CETM przeciwko Komisji, Zb. Orz. str. II-3207, pkt 39.

⁽²⁶⁾ Zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 8 listopada 2001 r. w sprawie C143/99 Adria-Wien Pipeline/Finanzlandesdirektion, Zb. Orz. 2001, str. I-8365, pkt 41.

nie wybrane działalności spośród wielu przedsiębiorstw i działalności, które podlegają różnym rodzajom opodatkowania.

- (75) Niniejsza ocena jest dodatkowo poparta faktem, że według władz luksemburskich, ustawa z dnia 31 lipca 1929 r. ma na celu uniemożliwienie zbytniego rozszerzenia tego korzystnego systemu na rzecz spółek innych niż zwolnione holdingi 1929, aby nie stanowiły one zbytniego obciążenia dla budżetu państwa. Komisja pragnie przypomnieć, że w tym zakresie uzasadnienie oparte na specyfice czy ekonomii systemu podatkowego powinno odsyłać do spójności właściwego instrumentu podatkowego z wewnętrzną logiką systemu podatkowego w ogóle⁽²⁷⁾. Jednak w omawianym przypadku Luksemburg nie podał uzasadnienia dotyczącego charakteru i ekonomii krajowego systemu podatkowego, co do istnienia systemu stanowiącego odstępstwo, z którego korzystają jedynie zwolnione holdingi 1929.
- (76) Ponadto Komisja stwierdza, że przyznanie korzyści zwolnienia na mocy ustawy z dnia 31 lipca 1929 r. zależy od spełnienia wielu związanych z tym warunków, głównie istnienia systemu rejestracji pod nadzorem organu administracyjnego oraz przestrzegania pewnych wymogów prawnych dotyczących wartości minimalnego kapitału własnego oraz rzeczywistego i wyłącznego prowadzenia pewnych ściśle określonych działalności. Według Komisji istnienie niniejszych ścisłych kryteriów umacnia selektywny charakter omawianego systemu.
- (77) W związku z tym Komisja zauważa, że zwolnione spółki holdingowe powinny ograniczać swoje działalności do nabywania udziałów, w jakiegokolwiek formie, w innych przedsiębiorstwach, jak również do zarządzania i podnoszenia wartości tych udziałów. Skrócona definicja, którą podaje ustawa z dnia 31 lipca 1929 r. o podnoszeniu wartości udziałów została sformułowana przez Administration de l'enregistrement et des domaines, która uznała przez szeroką interpretację, że definicja powinna określać wiele działalności gospodarczych, bezpośrednio lub pośrednio związanych z podnoszeniem wartości udziałów, skupiających się głównie na działalności finansowej. W ten sposób spółki holdingowe są uprawnione do udzielania kredytów i pożyczek długo- i krótkoterminowych spółkom, w których bezpośrednio posiadają udziały⁽²⁸⁾.
- (78) Na mocy ustawy z dnia 31 lipca 1929 r., ustanowienie zabezpieczeń na rzecz wierzycieli spółek, w których zwolnione holdingi 1929 posiadają udziały, jak też

gwarancja ich wzrostów kapitału wchodzi również w zakres pojęcia o podnoszeniu wartości udziałów. Ponadto, oprócz udziałów w akcjach, zwolnione holdingi 1929 mogą posiadać obligacje publiczne, prywatne, notowane lub nie na rynkach regulowanych lub nie, emitowane przez sektor publiczny bądź nie. Zwolnione holdingi 1929 mają również możliwość posiadania jedynie obligacji, niezależnie lub łącznie z prowadzeniem działalności rozporządzania udziałami. W ten sposób, w przypadku holdingów finansowych możliwe jest poszerzenie kręgu potencjalnych beneficjentów dofinansowania, przez co możliwe jest przyznawanie pożyczek każdej spółce należącej do grupy, a więc ogółowi spółek posiadających wspólną nazwę, w których wspólna spółka dominująca posiada udziały w wysokości przynajmniej 25 %.

- (79) Ponadto, pewne działalności są uważane jako równoznaczne z nabywaniem udziałów, nawet jeśli żaden udział nie jest w posiadaniu wspomnianego zwolnionego holdingu 1929. W ten sposób, holding może posiadać patenty i nawet jeżeli nie może ich wykorzystywać lub handlować nimi, może wydawać licencje użytkowania innym spółkom trzecim lub spółkom z grupy, do której należy, a tym samym otrzymywać tantiemy bez utraty korzyści ze zwolnienia.
- (80) Pośród działalności dozwolonych dla zwolnionych holdingów 1929 figuruje również działalność doradcza w zarządzaniu i lokowaniu funduszy inwestycyjnych. Działalność ta polega na doradzaniu przedsiębiorstwom zbiorowego inwestowania w zakresie zarządzania powierzonym im portfelem. Działalność ta jest zwykle prowadzona przez spółkę doradczą, która z zasady jest opodatkowana z tytułu wspólnotowego prawa podatkowego. Jednakże, przy spełnieniu odpowiednich warunków, spółka doradcza ma możliwość wyboru statusu spółki holdingowej 1929⁽²⁹⁾.
- (81) Z powyższego wynika, że działalności, które może prowadzić holding 1929 są ściśle ograniczone przez ustawę z dnia 31 lipca 1929 r., prowadzenie innych działalności grozi cofnięciem podatkowego statusu o zwolnieniu. Komisja uznaje, że restrykcyjne te potwierdzają selektywny charakter systemu zwolnień dla zwolnionych holdingów 1929. Ponadto, jak to zostało zaznaczone przez Komisję w jej decyzji z dnia 9 lutego 2006 r., wystarczy zauważyć, że wiele sektorów gospodarczych nie może czerpać korzyści oferowanych przez ten system. W ten sposób, przedsiębiorstwa prowadzące działalność inną niż dozwoloną dotyczącą podniesienia wartości udziałów, jak i dzia-

⁽²⁷⁾ Wyrok Trybunału z dnia 13 lutego 2003 r. w sprawie C-409/00 Hiszpania przeciwko Komisji, Zb. Orz. str. I-1487, pkt 52 oraz wyrok Trybunału z dnia 6 marca 2002 r. w sprawach T-92/00 i T-103/00 Diputación Foral de Álava e.a. przeciwko Komisji, Zb. Orz. str. II-1385, pkt 60 oraz wskazane w nim orzecznictwo.

⁽²⁸⁾ Udzielanie pożyczek wchodzi w zakres pojęcia o podnoszeniu wartości udziałów i jest zgodne ze statusem czystego holdingu, jednak musi tu chodzić o działalność dodatkową względem nabywania udziałów. Charakter dodatkowy nie jest oceniany w stosunku do wysokości pożyczki ani w stosunku do ceny nabywczej lub wartości udziałów. Administracja wymaga raczej, aby zwolniony holding 1929 posiadał znaczne udziały w finansowanej spółce. Udział jest oceniony jako znaczny, jeżeli wynosi 25 % kapitału finansowanej spółki. Jednak dla spółek notowanych, niższy udział nie wyklucza możliwości przyznania kredytu, jeżeli znaczna część papierów wartościowych jest dostępna na rynku (płynna). Należy zauważyć, że wszelkie finansowanie powinno zostać zakończone przed lub równocześnie z odstąpieniem udziałów.

⁽²⁹⁾ Aby móc korzystać ze statusu zwolnionego holdingu 1929, spółka doradcza musi przestrzegać serii zaleceń określonych przez władze podatkowe w decyzji ministerstwa Skarbu nr 12.061 z dnia 17 października 1968 r. Przede wszystkim, spółka musi mieć na celu nadzór i doradztwo tylko jednej spółki SICAV (spółka inwestycyjna o zmiennym kapitale) lub SICAF (spółka inwestycyjna o stałym kapitale), a także musi zainwestować przynajmniej 5 % swojego kapitału w spółkę, która korzysta z jej porad, z minimum 50 000 euro, pozostałość mogąc zainwestować w inne wartości ruchome i spółki trzecie. Kapitał akcyjny spółki doradczej musi wynosić minimum 76 000 euro.

łałości dotyczące wielu innych sektorów, takich jak przemysł wytwórczy, rolnictwo czy handel są wyłączone z korzystania ze wspomnianego systemu.

- (82) Komisja uznaje, że żadne rzeczowe wyjaśnienie nie może uzasadnić podobnego traktowania podatkowego zarezerwowanego w specyficzny sposób dla zwolnionych holdingów 1929, a które, poprzez ograniczenie jego zastosowania do pewnych spółek, ma na celu faworyzowanie ich względem spółek konkurencyjnych.
- (83) Ponadto, okoliczność, w której wspomniany system dostępny jest jedynie dla spółek luksemburskich prowadzących ograniczoną liczbę działalności, dodatkowo wzmacnia tę ocenę. W rzeczywistości bowiem, aby móc korzystać ze wspomnianego systemu zwolnień, każde przedsiębiorstwo pragnące podnieść wartość swoich inwestycji musi stworzyć odrębną jednostkę w Luksemburgu, której celem byłoby prowadzenie wyłącznie dozwolonych przez ustawę z 1929 r. działalności. Stworzenie takiej struktury pociąga więc za sobą szereg inwestycji wliczanych w normalne koszty danej działalności inwestycyjnej. Jedynie przedsiębiorstwa będące częścią grupy, o znacznych⁽³⁰⁾ zasobach finansowych, wystarczających do założenia w Luksemburgu odpowiedniej struktury przeznaczonej do prowadzenia działalności zarządzania i finansowania udziałów, są w stanie korzystać z tego systemu. Dotyczy to na przykład zwolnionych holdingów „miliardowych”.

Zasoby państwa

- (84) W odniesieniu do państwowych źródeł korzyści wynikających z zastosowania wspomnianego systemu, należy przypomnieć, że pojęcie pomocy jest ogólniejsze niż pojęcie subwencji, ponieważ może obejmować nie tylko pozytywne świadczenia, takie jak same subwencje, ale także środki, które przybierając różne formy obniżają koszty normalnie ponoszone przez przedsiębiorstwa i które nie stanowią subwencji w ścisłym tego słowa znaczeniu, mają identyczny charakter i identyczne skutki⁽³¹⁾. Wynika z tego, że wspomniany system, w którym władze publicznie przyznają pewnym przedsiębiorstwom zwolnienie z normalnie obowiązującego podatku, pomimo że nie wiąże się z przekazaniem zasobów państwowych, stawia jego beneficjentów w bardziej uprzywilejowanej sytuacji finansowej niż pozostałych podatników i stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu⁽³²⁾. A zatem, pomimo że w bieżącej sprawie zwolnienia wynikające z zastosowania systemu zwolnionych holdingów 1929 nie wiążą się z przekazaniem zasobów państwowych, to nie można zaprzeczyć, że pociągają one za sobą utratę

zasobów podatkowych i stanowią w ten sposób dofinansowanie państwa.

Zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę pomiędzy państwami członkowskimi

- (85) Według Luksemburga, system zwolnionych holdingów 1929 nie jest w stanie zakłócić konkurencji i wymiany wewnątrz Wspólnoty, bowiem korzystające z niego holdingi były wyłącznie beneficjentami dochodów pasywnych i nie znajdowały się w sytuacji porównywalnej do pozostałych operatorów działających jako usługodawcy niezależni. Co więcej, Komisja nie mogłaby wykazać, że omawiany system wpływa na umocnienie pozycji zwolnionych holdingów 1929 względem pozycji innych holdingów.
- (86) Komisja zauważa, że zgodnie ze stałym orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, po pierwsze, aby można było mówić o zakłóceniu konkurencji wystarczy, że beneficjent pomocy konkuruje z innymi przedsiębiorstwami na rynkach otwartych na konkurencję⁽³³⁾, a po drugie, środek wpływa na wymianę wewnątrzwspólnotową, kiedy przyznana przez państwo pomoc finansowa wzmacnia pozycję tego przedsiębiorstwa w wymianie wewnątrzwspólnotowej⁽³⁴⁾ względem pozostałych przedsiębiorstw konkurencyjnych.
- (87) Komisja uważa, że zwolnione holdingi 1929 wchodzą w zakres sektora finansowego, w ramach, którego prowadzą określone działalności, takie jak przyznawanie pożyczek pozostałym członkom grupy, emisja obligacji, dyskontowanie faktur i zarządzanie depozytami pieniężnymi spółek, które kontrolują bezpośrednio i pośrednio oraz pozostałych spółek w ramach grupy, do której należy zwolniony holding 1929, lub też doradztwo dotyczące zarządzania wspólnymi funduszami inwestycyjnymi. Jak już wcześniej stwierdzono, zwolnione holdingi finansowe oraz zwolnione holdingi „miliardowe” korzystają na mocy ustawy z 1929 r. z większej swobody operacyjnej w prowadzeniu takich działalności finansowych. Zwolnione holdingi 1929 uczestniczą również w wykupie i zarządzaniu patentami, podobnie jak w udzielaniu licencji na konto oddziałów, które bezpośrednio i pośrednio posiadają lub też dla innych spółek w grupie.

- (88) Zgodnie z procesem deregulacji, który cechuje wspólny rynek usług finansowych, konkurencja w tym sektorze opiera się głównie na eliminacji wszelkich ograniczeń ustawowych przy prowadzeniu działalności finansowych na wspólnym rynku oraz na przejrzystości i równości warunków prowadzenia tych działalności, kiedy są one porównywalne. Konkurencja jest jednak zakłócona przez wspomniany system, ponieważ zwolnione holdingi 1929 korzystają z całkowitego zwolnienia podatkowego od podatków bezpośrednich normalnie stosowanych w Luksemburgu od dochodów pochodzących z tych działalności,

⁽³⁰⁾ Patrz: wyrok Trybunału Diputación Foral de Álava e.a. przeciwko Komisji, cytowany w przypisie 27, pkt 38 – 40.

⁽³¹⁾ Patrz: zwłaszcza wyroki Trybunału z dnia 8 listopada 2001 r. w sprawie C-143/99 Adria-Wien Pipeline et Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, Zb. Orz. Str. I-8365, pkt 38 i z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie C-501/00 Hiszpania przeciwko Komisji, Zb. Orz. str. I-6717, pkt 90 oraz wskazane w nim orzecznictwo; z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie C-66/02 Włochy przeciwko Komisji, dotychczas niepublikowany w Zbiorze Orzeczeń, pkt 77 oraz Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze, cytowany w przypisie 19, pkt 131 oraz wskazane w nim orzecznictwo.

⁽³²⁾ Patrz: na przykład Wyrok Trybunału z dnia 15 marca 1994 r. w sprawie C-387/92 Banco Exterior de España, Zb. Orz. str. I-877, pkt 14.

⁽³³⁾ Wyrok Trybunału z dnia 30 kwietnia 1998 r. w sprawie T-214/95 Vlaamse Gewest przeciwko Komisji, Het Vlaamse Gewest przeciwko Komisji, Zb. Orz. str. II-717.

⁽³⁴⁾ Wyrok z dnia 17 września 1980 r. w sprawie 730/79 Philip Morris przeciwko Komisji, Zb. Orz. str. 2671, pkt 11.

podczas gdy te same działalności są opodatkowane, kiedy prowadzone są przez podmioty niezależne lub takie, które nie przyjęły specyficznej formy zwolnionego holdingu 1929.

- (89) Następnie, z uwagi na fakt, że statusowa forma zwolnionego holdingu 1929 jest często wybierana przez grupy posiadające wymiar międzynarodowy lub których działalność dotyczy wielu sektorów, w szczególności handlu, wymiana między państwami członkowskimi jest naruszona z uwagi na korzyści podatkowe przyznane międzynarodowym przedsiębiorstwom handlowym korzystającym z usług zwolnionych holdingów 1929. Ponadto, zwolnione holdingi 1929 dostarczają usługi wewnątrzgrupowe i mają możliwość, przy pewnych ograniczeniach, włączenia się w działalność przemysłową i handlową spółek, w których posiadają udziały, co stanowi odrębną działalność gospodarczą, jak to zostało stwierdzone przez Trybunał w jego ostatecznym wyroku w sprawie *Fondazione Cassa di Risparmio di Firenze* ⁽³⁵⁾. Z tych właśnie powodów naruszenie wymiany oraz zakłócenie konkurencji ma miejsce również na poziomie grup, do których należą zwolnione holdingi 1929 oraz ze względu na działalność handlową, jaką te grupy prowadzą.
- (90) Wnioski te poparte są dodatkowo stwierdzeniem znacznego wpływu, jaki wywierają wspomniane wcześniej zwolnienia podatkowe na wyborze Luksemburga jako uprzywilejowanej lokalizacji finansowej. W związku z tym Komisja uważa za stosowne odnieść się do artykułów, jakie pojawiły się w prasie ⁽³⁶⁾, w których wskazywano, że finansowy system luksemburski opiera się na systemie zwolnień podatkowych holdingów. Pozwala to stwierdzić, że międzynarodowe przedsiębiorstwa finansowe wykorzystują struktury holdingów w Luksemburgu, w tym zwolnione holdingi 1929, w celu minimalizacji obciążeń podatkowych. Zgodnie z tymi artykułami prasowymi, istnieje około 15 000 zwolnionych holdingów 1929 zarejestrowanych na terenie Luksemburga.
- (91) Pomimo braku danych przekazanych przez władze luksemburskie, które pozwoliłyby na ustalenie całkowitego obrotu realizowanego przez zwolnione holdingi 1929, Komisja uważa, że nie można zaprzeczyć znaczeniu tego systemu w sektorze finansowym Luksemburga, jak i w zakłóceniu konkurencji i wymiany, które z niego wynikają.

Zgodność

- (92) Komisja uznaje, że pomoc państwa, z której korzystają zwolnione holdingi 1929 nie może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. W związku z tym należy zauważyć, że władze luksemburskie nie przedstawiły żadnego istotnego powodu, dla którego jedno z odstępstw określonych w art. 87 ust. 2, 3 traktatu mogłoby zostać zastosowane w omawianym przypadku.
- (93) Odstępstwa określone w art. 87 ust. 2 traktatu dotyczące pomocy o charakterze socjalnym przyznawanej

konsumentom indywidualnym, pomocy mającej na celu naprawienie szkód spowodowanych kłeskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi oraz pomocy przyznawanej niektórym regionom Republiki Federalnej Niemiec, wyraźnie nie znajdują zastosowania w omawianym przypadku.

- (94) Nie można zastosować również odstępstwa określonego w art. 87 ust. 3 lit. a) traktatu, który zezwala na zastosowanie pomocy przeznaczonej na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu w regionach, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub w regionach, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia. System nie może zostać uznany za projekt stanowiący przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania ani za pomoc mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce Luksemburga w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. b) wspomnianego traktatu. Nie ma on też na celu promocji kultury i zachowania dziedzictwa w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit d) wspomnianego traktatu.
- (95) Odnośnie do art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu, który pozwala na pomoc przeznaczoną na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia to warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem, Komisja stwierdza, że korzyści podatkowe przyznane zwolnionym holdingom 1929 nie są związane z inwestycjami, z tworzeniem miejsc pracy ani ze specyficznymi projektami. Stanowią one, po prostu, redukcję obciążeń, które normalnie powinna ponosić spółka, której to dotyczy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i dlatego też powinny one zostać uznane za pomoc państwa na działalność operacyjną. Zgodnie ze stałym orzecznictwem Komisji, tego typu pomoc nie może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, jeżeli dane środki nie ułatwiają rozwoju pewnego rodzaju działalności lub pewnych obszarów gospodarczych oraz nie są ograniczone w czasie, degresywne lub proporcjonalne do potrzeb związanych z przezwyciężeniem konkretnych barier ekonomicznych.
- (96) Komisja zwraca uwagę, że prosty fakt, iż wspomniane korzyści finansowe są zarezerwowane wyłącznie dla spółek zarejestrowanych w Luksemburgu jako zwolnione holdingi 1929, a udzielane ogólnie w pozostałych państwach członkowskich ⁽³⁷⁾, wydaje się być sprzeczny ze swobodą przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych mających siedzibę również w tym kraju.
- (97) Komisja stwierdza w tej kwestii, że jedynie przedsiębiorstwa ustanowione w formie spółek w Luksemburgu mają możliwość czerpania korzyści oferowanych przez luksemburski system podatkowy zwolnionym holdingom 1929 i że ta okoliczność nie może zostać uzasadniona naturą wspomnianego systemu podatkowego. Okazuje się, że przedsiębiorstwo zagraniczne prowadzące działalność porównywalną do prowadzonej przez zwolniony holding 1929, szczególnie za pośrednictwem swojego stałego

⁽³⁵⁾ Wyrok *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze*, cytowany w przypisie 19, opublikowany w *Zbiorze Orzeczeń*, pkt 112.

⁽³⁶⁾ Patrz: wywiad z Carlo Thelen, członkiem Luksemburskiej Izby Handlowej, opublikowany przez *dziennik International Herald Tribune* w dniu 9 lutego 2006.

⁽³⁷⁾ Wyrok Trybunału z dnia 21 września 1999 r. w sprawie C-307/97 *Saint-Gobain*, *Zb. Orz. str. I-6161*.

przedstawicielstwa, agencji lub oddziału spółki zagranicznej w rozumieniu art. 43 traktatu, nie może czerpać korzyści przewidzianych przez system zwolnionych holdingów 1929. W tym kontekście Komisja nie może akceptować braku zaangażowania władz luksemburskich do rozszerzenia statusu zwolnienia podatkowego na mocy ustawy z dnia 31 lipca 1929 r. na inne stałe przedstawicielstwa spółek zagranicznych mające siedziby w Luksemburgu i spełniające warunki określone w ustawie z dnia 31 lipca 1929 r. W rzeczywistości, art. 87 ust. 1 traktatu nie wprowadza bowiem rozróżnienia pomiędzy interwencjami państwowymi w zależności od ich przyczyn lub celów, ale definiuje te interwencje na podstawie ich skutków⁽³⁸⁾. Komisja podtrzymuje więc swoją wstępną ocenę, według której wspomniany system jest krzywdzący przede wszystkim dla przedsiębiorstw zagranicznych działających w Luksemburgu i nie ustanowionych jako spółki wedle prawa luksemburskiego w stosunku do holdingów utworzonych w formie spółki utworzonej w Luksemburgu. Dyskryminacja ta może zatem stanowić przeszkodę dla swobody przedsiębiorczości spółek zagranicznych w Luksemburgu sprzeczną z traktatem, a przez to niezgodną ze wspólnym rynkiem.

(98) W związku z tym Komisja przypomina, że procedura przewidziana w art. 88 traktatu nie może nigdy przynieść skutku sprzecznego z innymi szczegółowymi postanowieniami traktatu. Pomoc państwa, której pewne warunki są sprzeczne z innymi postanowieniami traktatu nie może zostać uznana przez Komisję za zgodną ze wspólnym rynkiem⁽³⁹⁾. W omawianym przypadku, jak to już wcześniej zostało stwierdzone, wydaje się, że wspomniany system nie przynosiłby korzyści danej spółce zagranicznej działającej na terenie Luksemburga za pośrednictwem przedsiębiorstwa zależnego w formie stałego przedstawicielstwa, agencji lub oddziału w rozumieniu art. 43 traktatu, opodatkowanego w Luksemburgu. Jeżeli państwo członkowskie przyznaje, choćby w pośredni sposób, przywilej podatkowy przedsiębiorstwom mającym swoją siedzibę na jego terytorium, a odmawia korzystania z tego samego przywileju przedsiębiorstwom mającym swoją siedzibę w innym państwie członkowskim, ale posiadającym przedsiębiorstwo zależne w Luksemburgu, to różnica w traktowaniu pomiędzy tymi dwoma kategoriami beneficjentów będzie z zasady zabroniona przez traktat, ponieważ nie istnieje między nimi żadna różnica w sytuacji obiektywnej.

(99) Biorąc pod uwagę całość powyższych rozważań, Komisja uznaje, że wspomniany system nie może zostać uznany jako zgodny ze wspólnym rynkiem.

VI. WNIOSKI

(100) Komisja stwierdza, że system podatkowy stosowany względem zwolnionych holdingów 1929 w Luksemburgu stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu i że żadne z odstępstw przewidzianych w art. 87 ust. 1 i 3 traktatu nie ma dla niego zastosowania. Komisja stwierdza również, że pomimo wniesionych zmian w systemie zwolnionych holdingów 1929, wprowadzonych ustawą z dnia 21 czerwca 2005 r., wspomniany system

w dalszym ciągu przynosi wszystkie omawiane przywileje fiskalne i to pomimo ograniczenia liczby beneficjentów systemu do holdingów otrzymujących poniżej 5 % ich dywidend od spółek zagranicznych podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych w wysokości poniżej 11 %, jak również do holdingów otrzymujących dywidendy wypłacane przez spółki zagraniczne podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych w wysokości co najmniej 11 % lub przez spółki luksemburskie. Komisja stwierdza, że system zwolnionych holdingów 1929 zmieniony przez ustawę z dnia 21 czerwca 2005 r., stanowi pomoc państwa w znaczeniu art. 87 ust. 1 traktatu i że żadne z odstępstw przewidzianych w art. 87 ust. 1 i 3 traktatu nie ma dla niego zastosowania.

(101) Komisja stwierdza, że system zwolnień podatkowych przyznany przez ustawę z 1929 r. nie został gruntownie zmieniony od wejścia w życie traktatu. Komisja uznaje więc, że system stanowi istniejącą pomoc w rozumieniu art. 1 lit b) i) rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Komisja uważa, że zmiany systemu zwolnionych holdingów 1929, które określa ustawa z dnia 21 czerwca 2005 r. nie wprowadzają nowych elementów pomocy i nie zwiększają liczby beneficjentów; środek zachowuje zatem swój charakter istniejącej pomocy.

(102) Władze luksemburskie podały argument, według którego Komisja miała zatwierdzić zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 21 czerwca 2005 r. w ramach Grupy „Kodeksu Postępowania” Rady poświęconemu ocenie szkodliwych instrumentów podatkowych w ramach Kodeksu postępowania dotyczącego systemu podatkowego przedsiębiorstw⁽⁴⁰⁾ i że tym samym, system zwolnionych holdingów 1929 jest zgodny z traktatem. Komisja stwierdza w pierwszym rzędzie, że art. 87 nie wyłącza ze swojego zakresu jakichkolwiek instrumentów podatkowych. Komisja stwierdza następnie, że ani ustawa z dnia 31 lipca 1929 r., ani żadna ze zmian, łącznie ze zmianą wprowadzona w ustawie z dnia 21 czerwca 2005 r. nie zostały podane do wiadomości Komisji zgodnie z art. 88 ust. 3 traktatu. Tym samym, Komisja nie miała okazji rozpatrzenia zgodności wspomnianego systemu z zasadami dotyczącymi pomocy państwa.

(103) A zatem, żaden wniosek nie został więc wyciągnięty z faktu, że Komisja uczestniczyła w pracach Grupy „Kodeksu Postępowania”, której celem była ocena szkodliwego charakteru wspomnianego instrumentu podatkowego. Wystarczy w tym kontekście przypomnieć, że postępowanie wyjaśniające dotyczące systemów podatkowych pod względem pomocy państwa jest z punktu widzenia prawa niezależne od prac Grupy „Kodeksu Postępowania”. Ponadto system zwolnionych holdingów 1929, który oceniła Grupa „Kodeksu Postępowania” miał bardziej ograniczony zakres niż zakres systemu, o którym mowa w niniejszej decyzji. W rzeczywistości, ocena wykonana przez wspomnianą Grupę dotyczyła wyłącznie zwolnień od dywidend otrzymywanych przez zwolnione holdingi 1929.

⁽³⁸⁾ Wyrok Trybunału z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-159/01 Niderlandy przeciwko Komisji, dotychczas niepublikowany w Zbiorze Orzeczeń, pkt 51 oraz wskazane w nim orzecznictwo.

⁽³⁹⁾ Wyrok z dnia 19 września 2000 r. w sprawie C-156/98 Niemcy przeciwko Komisji, Zb. Orz. str. I-6857.

⁽⁴⁰⁾ Patrz: przypis 2.

- (104) Z tego wynika, że analiza ta nie mogła przeszkodzić Komisji w przystąpieniu do obecnej oceny ani podważyć ustaleń Komisji, według których system zwolnionych holdingów 1929 regulowany ustawą z dnia 31 lipca 1929 r. zmieniony ustawą z dnia 21 czerwca 2005 r., stanowi pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu.
- (105) Komisja uważa, że należy położyć kres przyznawaniu różnych przywilejów określonych przez podatkowy system zwolnień stosowany wobec zwolnionych holdingów 1929 albo poprzez ich zniesienie, albo ich zmianę w celu dostosowania do wspólnego rynku. Począwszy od daty powiadomienia o niniejszej decyzji, przywileje określone przez ten system lub jego elementy nie będą już mogły być przyznawane nowym spółkom beneficjentom zarejestrowanym jako zwolnione holdingi 1929. Władze luksemburskie dokonają w tym celu stosownych zmian w swoim ustawodawstwie najpóźniej do 31 grudnia 2006 r.
- (106) Odnośnie do istniejących zwolnionych spółek holdingowych 1929 aktualnie korzystających z systemu zwolnienia podatkowego opisanego w niniejszej decyzji, Komisja przyznaje, że charakter istniejącej pomocy systemu stanowi przeszkodę do odzyskania wszelkiej pomocy przyznanej przed datą niniejszej decyzji.
- (107) Komisja odnotowuje fakt, że strony zainteresowane nie przedstawiły uwag ani innych kwestii ważnych dla określenia czy istnieją uzasadnione oczekiwania beneficjentów wspomnianego systemu, usprawiedliwiających wprowadzenie środków przejściowych przed całkowitym zniesieniem niniejszego systemu pomocy. Ponadto, Komisja zbadała kwestie podniesione przez władze luksemburskie dotyczące działalności finansowej holdingów 1929 oraz pozostałe argumenty przedstawione przez te same władze odnośnie do uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do aktualnych beneficjentów. Mają one na celu umożliwić wspomnianym beneficjentom zachowanie skutków systemu w okresie przejściowym przed jego całkowitym zniesieniem.
- (108) Z tego względu, Komisja uznała po pierwsze, że biorąc pod uwagę wyrok Trybunału z dnia 22 czerwca 2006 r. ⁽⁴¹⁾, ani Luksemburg, ani beneficjenci systemu nie mogą powoływać się na uzasadnione oczekiwania co do utrzymania systemu zwolnionych holdingów 1929 w okresie przejściowym ustalonym przez Radę (w ramach prac prowadzonych przez Grupę „Kodeksu Postępowania”) w celach likwidacji elementów systemu ocenionych jako szkodliwych. System pomocy państwa oparty na art. 87-89 traktatu oraz przedmiot niniejszego postępowania jest w rzeczywistości odmienny od działania Rady w ramach prac, o których mowa powyżej.
- (109) Komisja uznała po drugie, że system podatkowy zwolnionych holdingów 1929 stanowi system o charakterze stałym. Jednakże, beneficjenci zasadniczo nie mogą powoływać się na uzasadnione oczekiwania związane z utrzymaniem wspomnianego systemu powyżej roku podatkowego, którego dotyczyło zwolnienie. Komisja stwierdza w szczególności, że system zwolnionych holdingów 1929 nie jest związany z przeprowadzaniem przez beneficjentów inwestycji specyficznych, ale ogranicza się do zwolnienia dochodów, które otrzymują wspomniane holdingi w okresie danego okresu podatkowego.
- (110) Jednakże należy przyznać, że system zwolnionych holdingów 1929 wchodzi w zakres ustawy z dnia 31 lipca 1929 r., która od momentu swojego przyjęcia nie została znacząco zmieniona. Nawet jeśli taka długowieczność (76 lat) nie mogła stanowić gwarancji utrzymania systemu lub jego dostosowania do zasad dotyczących pomocy państwa, to jednak mogła dawać beneficjentom poczucie, że nie zostanie gwałtownie zniesiona w systemie podatkowym właściwym dla ich działalności oraz że mieli oni prawo do racjonalnej perspektywy zachowania ciągłości. Działalność holdingów 1929 skupia się zresztą na udzielaniu średnio i długoterminowego dofinansowania. Działalność ta jest odrębna od tej, którą prowadzi krótkoterminowy *trading* finansowy i nie może być związana z brakiem chwilowej stabilności.
- (111) Ponadto prawdą jest, że istniejące holdingi 1929 prowadziły faktycznie duże inwestycje w ramach Międzynarodowych grup, do których należą. Inwestycje te miały w szczególności na celu tworzenie i rozbudowę infrastruktury grup międzynarodowych, tak by koordynować i promować rozwój ich działalności handlowych. Podważenie ich statusu wiązałoby się więc z przeprowadzeniem delikatnych i złożonych operacji reorganizacyjnych, które wymagałyby relatywnie długiego czasu.
- (112) Podobnie, podjęte zostały średnio i długoterminowe zobowiązania wobec personelu i zewnętrznych usługodawców celem umożliwienia holdingom prowadzenia ich działalności związanych z międzynarodowymi grupami, do których należą. W związku z tym należy zauważyć, że według władz luksemburskich, blisko 13 000 zwolnionych holdingów 1929 działa aktualnie na terenie Luksemburga i przyczynia się do zwiększania atrakcyjności kraju jako międzynarodowego ośrodka finansowego, którego populacja aktywna ogranicza się skądinąd do 110 000 pracowników. Komisja powinna więc zachować ostrożność co do relatywnie istotnych konsekwencji, jakie decyzja natychmiastowego zniesienia systemu zwolnionych holdingów 1929 mogłaby wywołać w sferze zatrudnienia oraz rozwoju gospodarczego w Luksemburgu.
- (113) W związku z powyższym Komisja uznaje za racjonalne udzielenie okresu przejściowego zwolnionym holdingom istniejącym w dniu ogłoszenia niniejszej decyzji. Okres przejściowy zakończy się w dniu 31 grudnia 2010 r. Jednakże spółki, które w dalszym ciągu korzystając będą z systemu zwolnień podatkowych aż do dnia 31 grudnia 2010 r., nie będą mogły podlegać jakiegokolwiek odpłatnej cesji, całkowitej lub częściowej, swojego kapitału przez cały okres trwania tego systemu przejściowego, gdyż z uwagi na

⁽⁴¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawach C-182/03 oraz C-217/03 Belgia i Forum 187 Asbl przeciwko Komisji, dotychczas niepublikowany w Zbiorze Orzeczeń, pkt 150-154.

swój charakter, w momencie kiedy ich udziały zostaną przekazane, nie będą one mogły powoływać się na uzasadnione oczekiwania odnośnie do ciągłości systemu zwolnień podatkowych. Zastosowanie systemu zwolnień dla dochodów zwolnionych z opodatkowania od dnia 1 stycznia 2011 r. stanie się nielegalne i będzie podstawą do odzyskania wszelkich przyznanych korzyści.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Aktualnie obowiązujący w Luksemburgu system podatkowy na rzecz zwolnionych spółek holdingowych na mocy ustawy z dnia 31 lipca 1929 r. (zwanymi dalej „zwolnionymi holdingami 1929”) stanowi system pomocy państwa niezgodny ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

Luksemburg jest zobowiązany do zniesienia systemu pomocy, o którym mowa w art. 1 lub dokonania jego zmian celem jego dostosowania do zasad wspólnego rynku najpóźniej do dnia 31 grudnia 2006 r.

Od daty powiadomienia o niniejszej decyzji, korzyści tego systemu lub jego części nie będą już mogły zostać przyznawane nowym beneficjentom.

W odniesieniu do zwolnionych spółek holdingowych 1929 czerpiących korzyści z systemu, o którym mowa w art. 1, od daty niniejszej decyzji, skutki systemu mogą zostać przedłużone najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. Jednakże spółki, które w dalszym ciągu będą korzystać do dnia 31 grudnia 2010 r. z systemu, o którym mowa w art. 1 nie będą mogły podlegać jakiegokolwiek odpłatnej cesji czy to całkowitej, czy częściowej ich kapitału przez cały okres trwania przejściowego systemu zwolnień.

Artykuł 3

Luksemburg poinformuje Komisję, w terminie dwóch miesięcy od dnia opublikowania niniejszej decyzji o środkach podjętych w celu jej wykonania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Wielkiego Księstwa Luksemburga.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji